Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

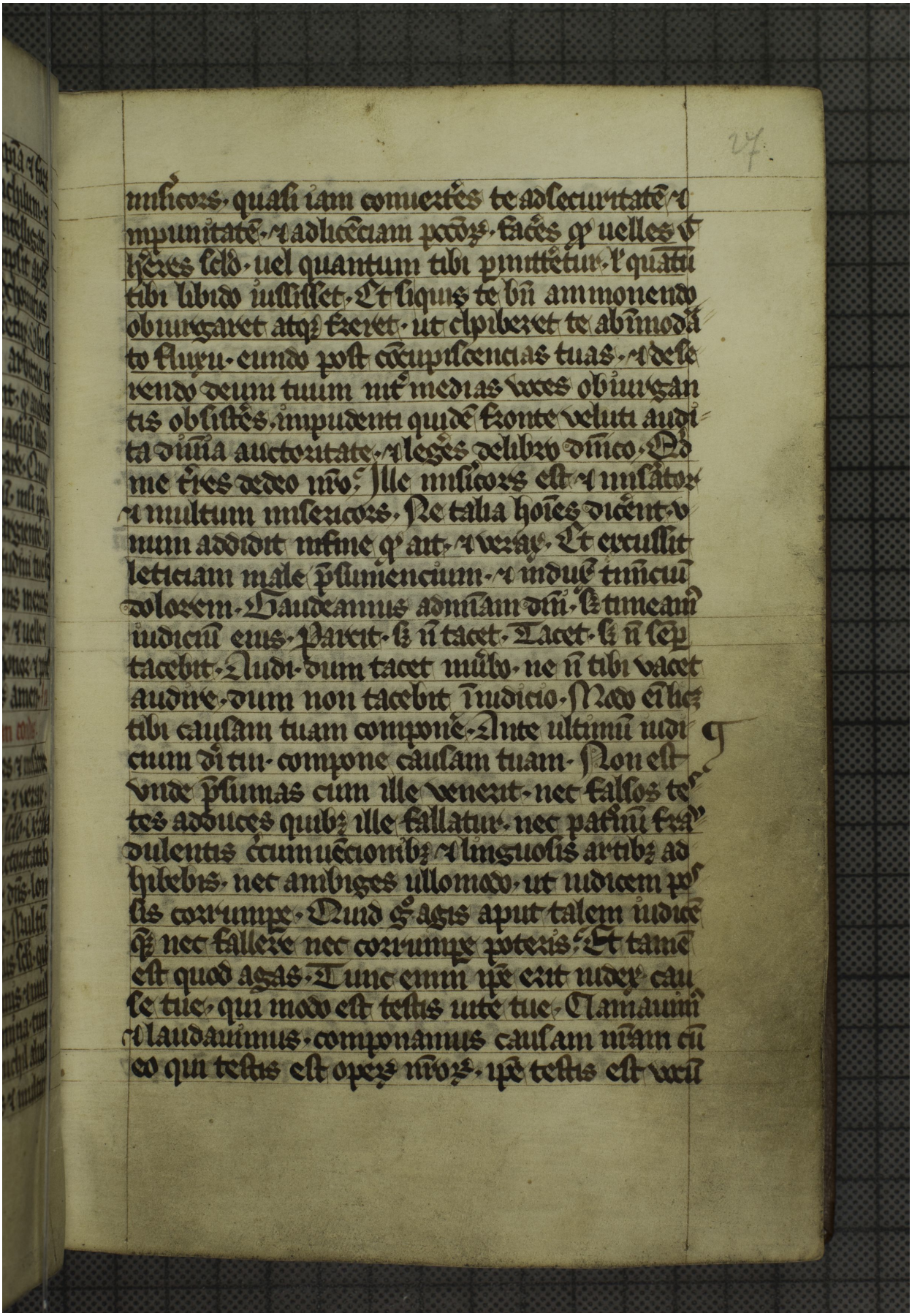

27.

mulicors, quasi iam comuertes te adsecuritate
impunitate, adhuc etiam precors, faces q' uelles et
licetes licet, uel quantum tibi permittetur, q' quan
tibi libido iussisset, Et siquis te bn ammonendo
obiurgaret atq; faceret, ut eripieret te abimodā
to fluxu, eundo post concupiscencias tuas, adse
rendo deum tuum nr medias voces obiurgan
tis oblites, impudenti quidē fronte veluti audi
ta diuina auctoritate, aleges delibro dnico, Qd
me tres dedo mo. Ille mulicors est, amulator
multum mulcicors. Ne talia hoies dicent, v
num addidit nfine q' aut, aversay. Et excussit
leticiam male plumencium, induc tuncui
dolorem. Laudeamus admiam dm, si timeam
iudicii eius. Parcit, si n tacet. Tacet, si n sep
tacebit. Audi, dum tacet multo, ne n tibi vacet
audire, dum non tacebit iudicio. Modo es hes
tibi causam tuam componē. Ante ultimū iudi
cium di tu, compone causam tuam. Non est
vnde plumas cum ille venerit, nec falsos te
tes adduces quib; ille fallatur, nec patrū fra
dulentis cōmunecionib; alinguolis artib; ad
hibebis, nec ambiges ullomodo, ut iudicem p
lis corrumpe. Quid si agis aput talem iudice
si nec fallere nec corrumpe poteris? Et tame
est quod agas. Tunc enim ipe erit iudex cau
se tue, qui modo est testis ute tue. Clamauimus
laudauimus, componamus causam nram cu
eo qui testis est opes nros, ipe testis est veri